

Nieuwsbrief van de Stichting Sāthsāthai

Januari 2005

INLEIDING

- * **Onze eerste Nieuwsbrief**
- * **Wie we zijn**
- * **Wat we willen**
- * **Hoe we willen werken**

Onze eerste Nieuwsbrief

Dit is de eerste nieuwsbrief van de stichting Sāthsāthai. Met veel plezier - en een beetje trots - informeren wij u over wat de stichting in het eerste halfjaar van haar bestaan heeft gedaan. Om met de conclusie te beginnen: we zijn gestart met de uitvoering van ons eerste grote project. Begin december 2004 is een overeenkomst gesloten over de realisering van een goed toilet en een goed werkend rookvrij kooktoestel in alle 580 huizen van Thulo Parsel. De uitvoering van het project is direct van start gegaan. Begin 2005 zijn de werkzaamheden, die ervoor moeten zorgen dat alle 4.500 inwoners van het dorp uiterlijk eind 2006 kunnen beschikken over deze basisvoorzieningen, al in volle gang. Basisvoorzieningen die van groot belang zijn om ziektes te voorkomen. Met de steun van onze donateurs gaan de inwoners van Thulo Parsel een gezondere toekomst tegemoet!

Wie we zijn

De stichting Sāthsāthai is in juli 2004 opgericht door Tanja Kruk-Schwartz, jurist uit Arnhem, Joost Hasenaar, jurist uit Amsterdam, en René van Gerven, verzekeringsdeskundige uit Rotterdam. Zij hebben elkaar voor het eerst ontmoet tijdens een trekking in Nepal in november 2002. Daar is de basis gelegd voor een gezamenlijke liefde voor Nepal en de Nepali. Al vóór de oprichting van de stichting waren bestuursleden individueel betrokken bij activiteiten gericht op ondersteuning van een paar individuele personen in Nepal. Aan het eind van deze Nieuwsbrief wordt kort verslag gedaan van het verloop van deze - als particuliere initiatieven begonnen - activiteiten. Gestimuleerd door de resultaten die met betrekkelijk kleine investeringen in personen bleken te kunnen worden bereikt, is de gedachte ontstaan om de handen ineen te slaan en gezamenlijk op een grotere schaal aan de slag te gaan. Het bestuur heeft ervoor gekozen vooral aan de slag te gaan in het dorp Thulo Parsel: een bergdorp op een kleine dag reizen van de hoofdstad Kathmandu.

De stichting is opgericht om meer financiële daadkracht te kunnen ontwikkelen dan de drie oprichters samen kunnen bereiken. Het hebben van rechtspersoonlijkheid geeft potentiële donateurs ook zekerheid dat sprake is van een serieuze organisatie met een heldere doelstelling, die transparant opereert en ook regelmatig volledige openheid van zaken geeft over de besteding van de ontvangen bijdragen en de bereikte resultaten. Het eerste financiële jaarverslag van de stichting (de Jaarrekening 2004) is inmiddels vastgesteld.

Wat we willen

Hoofddoel van de stichting is het bevorderen van daadwerkelijke verbetering van de inkomens-, leef- woon- en werksituatie van de inwoners van het dorp Thulo Parsel. Naast deze hoofddoelstelling wil de stichting door blijven gaan met ondersteuning van een klein aantal individuele personen in Kathmandu en Thulo Parsel bij het volgen van een studie of opleiding die bijdraagt aan vergroting van de kans op het verwerven van een eigen inkomen. Aanvullend kan ook sprake zijn van ondersteuning bij de aanschaf van materialen om een eigen bedrijfje op te zetten.

Met de blik vooral gericht op realisering van onze hoofddoelstelling zijn we begonnen met het werven van donateurs en het opbouwen van een netwerk. Inmiddels heeft de stichting ongeveer 40 donateurs, die eenmalige of periodieke bijdragen leveren. Het lijkt erop dat we jaarlijks al kunnen rekenen op zo'n € 3.500,- aan structurele inkomsten. Daar zijn we ontzettend blij mee. Onze donateurs maken het mogelijk om iets wezenlijks bij te dragen aan verbetering van de leefomstandigheden van de 4.500 inwoners van Thulo Parsel. Het eerste grote project is al in volle gang (ieder gezin een toilet en een rookvrije leefruimte). Ongeveer de helft van de totale kosten daarvan (ca. € 21.000,-) kunnen we al dekken. De rest moet nog bijeen worden gebracht. Om dat voor elkaar te krijgen zullen we proberen niet alleen bij privé-donateurs, maar ook bij organisaties voor ontwikkelingssamenwerking, serviceclubs, overheden en andere rechtspersonen gehoor te vinden. En we hebben nog veel meer plannen (zie hierna, onder Plannen voor de nabije toekomst).

Hoe we willen werken

De stichting Sāthsāthai wil de inwoners van Thulo Parsel niet benaderen als 'dankbare ontvangers van goede gaven'. We richten ons op de 580 huishoudens van het dorp. Wij willen samen met de inwoners werken aan het realiseren van basisvoorzieningen, die bijdragen aan verbetering van de inkomens-, leef-, woon- en werksituatie. Daarbij willen we het ontstaan van permanente afhankelijkheid van steun vermijden en zelfstandigheid bevorderen. De grootste structurele drempels voor het realiseren van basisvoorzieningen zijn de afwezigheid van kapitaal voor investeringen en gebrek aan kennis. De stichting wil die drempels slechten, zodat de inwoners beter in staat zijn voor zichzelf te zorgen. En dat betekent niet het schenken van complete voorzieningen, maar het scheppen van betere voorwaarden voor de inwoners, zodat ze zelf aan de slag kunnen. Zo kunnen inwoners van Thulo Parsel en de stichting samen (sāthsāthai = Nepalees voor 'samen') werken aan ontwikkeling. Een paar voorbeelden:

- * Met geld van de stichting verschaft de plaatselijke YUVA CLUB bouwmaterialen aan de inwoners, die met inzet van eigen arbeid zelf een toilet en een rookvrije kookplaats bouwen.
- * Door het opzetten van een systeem voor microfinanciering in het dorp kunnen kleine investeringen worden gestimuleerd. Deze investeringen blijven nu vaak achterwege omdat de plaatselijke moneylenders rentepercentages berekenen die kunnen oplopen tot 50-100% per jaar. Met een lokaal beheerd systeem van microfinanciering zijn normale rentepercentages van zo'n 6% mogelijk, waardoor mensen wel zelf kunnen investeren. De introductie van microfinanciering vereist (a) een opleiding voor een kleine groep (in eerste instantie 2 à 3) inwoners van Thulo Parsel en (b) een bescheiden inlegkapitaal (ca. € 5.000,- tot 10.000,-). Bij het opzetten van dit systeem zouden we graag de helpende hand bieden.
- * De beschikbaarheid van een - door de inwoners van Thulo Parsel beheerd - systeem van microfinanciering maakt het ook mogelijk na te denken over de introductie van nieuwe technieken (zoals biovergisting) of kleine economische activiteiten (zoals een kippenfarm, een boomgaard of een naaiatelier).

ACHTERGRONDINFORMATIE

* **Thulo Parsel: een paar feiten**

* **De politieke situatie in Nepal**

Thulo Parsel: een paar feiten

Algemeen

In Thulo Parsel wonen ongeveer 4.500 mensen in 580 huizen. Het dorp ligt in door maoïsten gecontroleerd gebied en bestaat uit 9 wards, die verspreid liggen tegen berghellingen langs de Sun Kosi rivier. De wards liggen ongeveer 600-900 meter boven de rivier. De loopafstand tussen de verst uit elkaar gelegen wards (ward 1 en ward 9) bedraagt zo'n 5 uur. Ward 5 is de grootste en meest ontwikkelde ward. In Thulo Parsel wonen mensen uit verschillende bevolkingsgroepen. Dat betekent dat sprake is van verschillende kasten, culturen, religies e.d. De grootste groep wordt gevormd door de Tamang; dit zijn boeddhisten die eeuwen geleden uit Tibet zijn gekomen. Daarnaast wonen er Magar (de één is hindu, de ander boeddhist), Chhetri (hindu) en Dalith ('onaanraakbaren'). In de meeste wards wonen mensen van verschillende bevolkingsgroepen. Getrouwd wordt er alleen met een partner uit dezelfde groep.

Voorzieningen

Er is voldoende water aanwezig voor dagelijks gebruik. De hellingen zijn voor een belangrijk deel in cultuur gebracht - de bekende terrassen. De productie op de landjes is afhankelijk van het water dat in de regentijd (van mei tot september) valt. Er is niet voldoende water voor irrigatie, waardoor maar één oogst per jaar haalbaar is (tegenover de drie oogsten die elders in Nepal op gelijke hoogte worden gehaald). Er is ook onvoldoende water om elektriciteit op te wekken via micro-hydro technologieën.

In opdracht van de stichting is een inventarisatie gemaakt van alle in Thulo Parsel aanwezige basisvoorzieningen. Volgens deze inventarisatie is in de helft van de huizen een verbeterd kooktoestel aanwezig. Helaas veroorzaken deze kooktoestellen over het algemeen nog steeds veel rook in de woonvertrekken: enerzijds door de constructie (er is meestal geen goede rookafvoer aanwezig) en anderzijds door gebrekkig onderhoud/schoonmaken van de schoorsteen. In een aantal wards zijn een paar solarinstallaties aanwezig voor verlichting (in totaal 64 solars). In geen van de wards zijn solarcookers of biogasinstallaties aanwezig.

In iedere ward is een kleermaker, een klein winkeltje en een theehuis (een kleine ruimte van een paar m² en een bankje buiten) aanwezig. In ieder ward staat ook een molen voor het malen van maïs of rijst. In het dorp is geen telefoon. De dichtstbijzijnde telefoon is in Palenchok, tweeënehalf uur rijden met een 4-wiel drive jeep of een uurtje of 5 lopen. Er is geen geregeld vervoer vanuit het dorp naar Palenchok/Dhulikel/Banepa. Meestal rijdt er wel een jeep, maar niet volgens een dienstregeling. De halteplaats van de lokale bus ligt op ca. een half uur lopen, tenzij sprake is van een door de maoïsten of de regering opgelegde staking: dan moet je een uur of twee lopen om de bus te bereiken.

Medische zorg

De inwoners van Thulo Parsel zijn bijna volledig verstoken van gezondheidszorg. Er is weliswaar een zgn. Healthpost, maar die wordt bemand door een man met niet meer dan een EHBO-opleiding (een zgn. 'health-worker'). Hij is wel iedere dag aanwezig, maar kan niet meer doen dan het verstrekken van een pleister of een pilletje tegen hoofdpijn of verkoudheid. Een paar keer per jaar komt er een arts in het dorp. Meestal is dat pas een of een paar dag(en) tevoren bekend. In de praktijk gaan mensen die het kunnen betalen voor medische zorg naar Dhulikel, Banepa of Kathmandu: een dag reizen met een jeep of een lokale bus over een steile steenslagweg met veel kuilen en gaten. Deze treurige situatie zagen we bevestigd in een krantenbericht van december 2004, waarin stond dat in Nepal ca. 5.000 gekwalificeerde artsen zijn: daarvan werken er 200 buiten de Kathmandu-vallei!

Scholen

Met uitzondering van twee kleine wards (2 en 6) is er in alle wards een lagere school (5 klassen). Slechts twee lagere scholen - in ward 1 en 5 - worden betaald door de overheid. Alle andere scholen zijn/worden gebouwd door buitenlanders: door Zwitsers en Fransen en de Nederlandse stichting Madat Nepal, die vaak ook de salarissen van de leerkrachten en de schooluniformen van de kinderen betalen. In ward 5 staat de enige middelbare school van het dorp.

Het hebben van een school zegt overigens niets over de kwaliteit van het onderwijs. Er wordt op de scholen in Thulo Parsel de laatste tijd bijvoorbeeld veel gestaakt (op instigatie van the 'New Government', van de 'oude' regering of van de leerkrachten zelf): volgens zeggen zeker een week per maand. Dan is er dus gewoon geen onderwijs. Ook hebben we geconstateerd dat het 'sciencelab' van de middelbare school nog nooit is gebruikt: er is geen leerkracht die in staat is om een natuurkunde- of scheikundeprøefje te demonstreren. Dat maakt het leren van vakken als natuurkunde, scheikunde en biologie wel erg moeilijk. Dat de kwaliteit van het onderwijs in Thulo Parsel niet hoog is blijkt ook uit cijfers: van de leerlingen die eindexamen doen slaagt nauwelijks 20%. Wie zakt verlaat de school zonder diploma.

De politieke situatie in Nepal

Nepal behoort tot de allerarmste landen ter wereld. Sinds een jaar of 10 is er een beweging op gang tegen de bestaande feodale machtsstructuur in het land, waar de koning nog echt de baas is (hij heeft zelfs het parlement dat pas enkele jaren bestond weer afgeschaft) en waar de corruptie welig tiert. Deze beweging - ze noemen zichzelf maoïsten - is een aantal jaren geleden overgegaan tot een gewapende strijd tegen de bestaande machthebbers, omdat ze niet meer geloven dat er een andere weg is om gewenste veranderingen tot stand te brengen. Deze gewapende strijd heeft al ruim 10.500 slachtoffers gemaakt, waaronder veel burgers. Inmiddels hebben deze maoïsten - die zichzelf in de gebieden waar zij de baas zijn al aanduiden als 'New Government' - het grootste deel van het land onder controle. Ook het dorp Thulo Parsel ligt in door het 'New Government' gecontroleerde gebied. Grofweg controleren de maoïsten het platteland en de bergen en zijn regering en leger de baas in de steden. Het einde van de strijd lijkt nog niet in zicht, omdat geen van beide partijen volgens veel Nepali sterk genoeg is om de ander te kunnen overwinnen. Er is sprake van een onwezenlijke situatie, waarvan vooral de burgerbevolking de dupe is. Zij zitten letterlijk tussen de officiële overheid (de koning en zijn regering en het leger) en de 'New Government' in. Het dagelijkse leven wordt beheerst door de strijd.

Partijen beschuldigen elkaar over en weer van wreedheden tegen de bevolking. Dagelijks vallen doden. Wat kranten schrijven gelooft niemand meer. Stedelingen hebben geen idee wat zich werkelijk in de buitengebieden afspeelt. Wel hebben ze regelmatig te maken met door maoïsten afgekondigde transportstakingen, waardoor telkens tekorten ontstaan aan benzine en levensmiddelen. Het onwezenlijke van de situatie wordt nog versterkt door het feit dat naar verluidt iedereen - ook in de steden - 'belasting' betaalt aan de maoïsten. Zelfs ministers en andere hoogwaardigheidsbekleders zouden dat doen om mogelijke aanslagen op zichzelf en hun familie te voorkomen.

Er is een paar keer sprake geweest van 'vredesbesprekingen': pogingen om tot een vergelijk tussen regering en maoïsten te komen en de gewapende strijd te staken. Die zijn op niets uitgelopen. Niet zo verwonderlijk als je bedenkt dat de belangrijkste eis van de maoïsten is dat de grondwet wordt gewijzigd en het koningshuis wordt opgeheven (terwijl de koning alle macht aan zichzelf heeft getrokken, het parlement heeft ontbonden, zelf een regering heeft benoemd en aan het hoofd staat van het leger). De regering heeft plannen om dit voorjaar verkiezingen uit te schrijven, zo nodig zonder deelname van de maoïsten. Hoe dat zou moeten in een land dat voor een belangrijk deel onder controle staat van de maoïsten is de vraag.

De politiek instabiele situatie schrikt toeristen af. Nog maar een fractie van de aantallen die het land in de jaren '90 bezochten komt naar Nepal. Een rampzalige ontwikkeling in een land waar de economie voor een groot gedeelte op het toerisme draaide. Hotels, restaurants, trekkingbureaus en winkeliers maken zware tijden door en uiteindelijk treft het al die gezinnen, die voor hun inkomen afhankelijk zijn van de toeristenindustrie. Dat geldt niet alleen in de steden, maar gaat ook op voor een dorp als Thulo Parsel. Veel mannen werkten als gids of drager in de toeristenindustrie. In officiële statistieken staat Thulo Parsel daarom nog te boek als een redelijk welvarend bergdorpje, want in de hoogtijdagen leverden toeristen voldoende inkomen op. Het wegvallen van deze inkomsten treft de inwoners van Thulo Parsel zwaar.

Onze stichting is een zo genoemde NGO (niet gouvernementele organisatie). De maoïsten hebben een sterke afkeer van (internationale) hulporganisaties, ook als het gaat om NGO's. Dat lijkt op het eerste gezicht vreemd in een land waar zo ontzettend veel behoefte is aan geld en kennis om meer ontwikkeling op gang te brengen. Het wordt echter begrijpelijk in een land waar de overgrote meerderheid straatarm is, terwijl er vooral in de steden ook sprake is van grote rijkdom. De overheid lijkt vooral goed voor haar eigen dienaren te zorgen. Buiten de steden - op het platteland, in de heuvels en in de bergen - betekent de overheid vrijwel niets voor de bevolking. Als er in de dorpen sprake is van een begin van gezondheidszorg of onderwijs, dan is dat vaak geheel afhankelijk van private hulp uit het westen. In de optiek van de maoïsten verdoezelen de hulporganisaties met hun goede werk dat de eigen overheid niets doet voor de bevolking buiten de steden. Bovendien bestaat het beeld dat het geld van hulporganisaties voor een belangrijk deel in de zakken van (corrupte) machthebbers verdwijnt. De maoïsten hebben er daarom voor gekozen om volstrekt afstand te nemen van hulporganisaties en staan deze nog slechts onder hun eigen voorwaarden toe om in de gebieden die zij onder controle hebben aanwezig te zijn en hun werk te doen.

Onder deze omstandigheden is de stichting Sāthsāthai haar werkzaamheden begonnen. Niet gemakkelijk, maar wel hard nodig. Een poging om 4.500 mensen in een arm en verscheurd land een riem onder het hart te steken; een klein stukje internationale solidariteit.

VOORWERK

In december 2004 zijn we in Thulo Parsel geweest (zie hierna). Het is gelukt in contact te komen met de 'New Government' en met hun toestemming te starten met ons eerste grote project. Dat vergde wel de nodige voorbereiding. Naast een inventarisatie van basisvoorzieningen in Thulo Parsel, hebben we ook geprobeerd alle andere organisaties die in Thulo Parsel actief zijn te traceren. Vervolgens hebben we contact gelegd met vertegenwoordigers van al die organisaties. Vooral om te zorgen dat we geen dubbel werk doen en om af te tasten of we samen iets kunnen opzetten. Daarbij gaat het om de stichting Madat Nepal (onderwijs en gezondheidszorg) en 'de Vrienden van Kalu' (eenmalig toilettenproject) uit Nederland, het Italiaanse CCS (preprimary onderwijs en welzijn) en de Nepalese vertegenwoordigers van een Franse en een Zwitserse organisatie, die beide actief zijn op het gebied van onderwijs.

Zetten we de doelstelling van onze stichting naast die van de andere organisaties, dan blijkt dat de stichting Sāthsāthai een heel eigen invalshoek heeft gekozen. De andere organisaties richten zich vooral op het realiseren van gemeenschapsvoorzieningen voor onderwijs en gezondheidszorg en proberen het gat op te vullen dat de Nepalese overheid laat vallen. De stichting Sāthsāthai richt zich op de 580 individuele huishoudens en wil daar een aantal basisvoorzieningen realiseren: toiletten, rookvrije kookplaatsen en licht/ elektriciteit. Voorzieningen die erop gericht zijn om ziektes te voorkomen en de ontwikkeling van de bevolking een stevige impuls te geven (elektriciteit en licht maken bijvoorbeeld gebruik van communicatiemiddelen als een radio of een computer mogelijk, scheppen mogelijkheden voor allerlei vormen van huisvlucht en stellen kinderen in staat thuis met huiswerk bezig te zijn zonder de verstikkende stank van een kerosinelamp).

Daarnaast zijn uitstekende contacten tot stand gekomen met de Stichting Nederlandse Vrijwilligers (SNV) en het Nederlandse Consulaat in Kathmandu, met BSP - de koepelorganisatie voor biogasactiviteiten in Nepal en het Centre for Rural Technology (CRT): een organisatie die zich specialiseert in de toepassing van allerlei vormen van alternatieve energietechnologieën.

Gevoed met informatie vanuit al deze bronnen zijn we in Thulo Parsel aan de slag gegaan.

AAN HET WERK IN THULO PARSEL

* **Beginnen met een teleurstelling**

* **Een toilet voor 4.500 mensen in een stroomversnelling**

* **In één moeite door ook een rookvrije leefruimte voor 4.500 mensen**

Beginnen met een teleurstelling

Het eerste project van de stichting Sāthsāthai stond gepland voor september 2004. Alles was er klaar voor. Door een tweetal deskundigen van de CRT uit Kathmandu zou in Thulo Parsel voor een groep van 15 vrouwen en mannen een cursus worden verzorgd over de schadelijke gevolgen van het gebruik van rokerige open kookvuren in huis en over het zelf bouwen van een zgn. 'improved cooking stove' in eigen huis met plaatselijke materialen. Bijzonder van deze opzet is dat alleen kennis en een paar mallen voor het maken van stenen van de juiste maat naar het dorp worden gebracht. Van de cursisten wordt gevraagd de verkregen kennis en de mallen - tegen een kleine vergoeding - door te geven aan burens en familie. Op den duur kan zo in ieder huis een verbeterd kooktoestel gerealiseerd worden. Door het gebruik van ter plaatse aanwezige materialen zijn de bouwkosten zeer laag: ongeveer € 1,--.

Onze teleurstelling was groot toen in september het bericht doorkwam dat het project niet kon worden uitgevoerd, omdat de plaatselijk aanwezige maoïsten geen vreemde gezichten in het dorp wensten. De deskundigen uit Kathmandu waren niet welkom.

Deze onverwachte ontwikkeling en het bericht dat de 'New Government' wilde weten wie de mensen achter de stichting Sāthsāthai zijn, waren aanleiding om eind november af te reizen naar Nepal. Niet gaan zou betekenen dat de stichting voorlopig niets van de grond zou kunnen krijgen in Thulo Parsel. We hebben besloten te gaan en de 'New Government' te beschouwen als de feitelijke lokale overheid in Thulo Parsel. We hebben in ieder geval hun toestemming nodig om enig project te kunnen starten. Zo goed mogelijk voorbereid - met een toespraak voor de 'New Government' in het Nepali op zak en gesteerd door adviezen van o.a. CCS, CRT en SNV en door een korte cursus van de veiligheidsadviseur van de SNV - zijn we op weg gegaan.

Een toilet voor 4.500 mensen in een stroomversnelling

Achteraf gezien zijn we blij met de terugslag van september. Zonder deze aanleiding waren we eind november niet naar Thulo Parsel gegaan en hadden we nooit kunnen bereiken wat we met ons bezoek hebben bereikt.

Tegen alle voorspellingen en verwachtingen in is het ons eind november - met veel steun van plaatselijke contactpersonen - gelukt om zowel het vertrouwen te winnen van de 'New Government' als om een betrouwbare, plaatselijke uitvoeringsorganisatie te vinden. Met laatstbedoelde organisatie - de YUVA CLUB - hebben we een overeenkomst gesloten die ons alle vertrouwen geeft dat zij met geld van de stichting Sāthsāthai in staat zullen zijn om alle huizen van Thulo Parsel voor eind 2006 te voorzien van een goed toilet en een goed werkende rookvrije kookplaats. Er zullen ongeveer 490 toiletten moeten worden gebouwd omdat in ward 5 - met financiële steun van de Nederlandse 'Vrienden van Kalu' - in 2003 al bijna alle huizen van een goed toilet zijn voorzien. De nieuw te bouwen toiletten zullen aan dezelfde kwaliteitseisen voldoen als de toiletten van de 'Vrienden van Kalu'. De stichting heeft gegarandeerd dat in de jaren 2005-2006 een bedrag beschikbaar zal komen van in totaal maximaal € 18.678,-- (de totale kosten van het toiletten/ICS-project bedragen ca. € 21.000,--).

De YUVA CLUB treedt op als centraal comité en bepaalt in welke volgorde de 9 verschillende wards van het dorp aan bod komen.

Per ward wordt een wardcommissie ingesteld, die vaststelt in welke volgorde de verschillende huizen van materialen worden voorzien voor de bouw van een toilet en een verbeterd kooktoestel. De inwoners krijgen een standaard hoeveelheid bouwmaterialen en geen geld. Alle arbeid moeten ze zelf leveren. De bouw van een toilet kost een volle week en van een verbeterd kooktoestel ongeveer een halve dag. De bouwmaterialen kosten ca. € 37,-- per toilet en worden geleverd nadat de bewoners van een huis zelf de put al hebben gegraven. Een toilet bestaat uit een goed toiletgebouwtje op het erf met gestuukte muren, een dak, een porseleinen hurktoilet en een put van voldoende omvang, die zo'n 15 jaar mee kan.

Wie aan de voorwaarden voldoet krijgt 4 zakken cement van 50 kg, 40 meter betonijzer, een porseleinen hurktoilet met sifon, 3 golfplaten, 3 meter PVC-pijp en wat aansluitmateriaal. De wardcommissies en de YUVA CLUB houden toezicht op de kwaliteit van de bouw en op het daadwerkelijk benutten van de geleverde bouwmaterialen. Met de YUVA CLUB zijn ook goede afspraken gemaakt over een regelmatige verantwoording over de voortgang van het toiletten/ICS-project en over de besteding van de middelen. Ook zal namens de stichting twee maal per jaar een controlebezoek aan het dorp worden gebracht.

Omdat in december 2004 al € 4.250,- kon worden gestort op de rekening van de YUVA CLUB (zie hierna, onder Verantwoording), is direct met de uitvoering begonnen. In een mailbericht van begin januari meldt de voorzitter van de YUVA CLUB dat er al een grote bijeenkomst is geweest voor alle dorpsbewoners en dat er in de wards 3, 4 en 6 - waar het project het eerst wordt uitgevoerd - al wardcommissies zijn ingesteld. Ook meldt hij dat er in deze wards al volop wordt gegraven en dat begonnen is met de bouw van toilethuisjes. In deze drie wards gaat het in totaal over 162 huizen. Dat betekent dat daar een bedrag nodig is voor toiletten van ongeveer € 6.000,-. Daar komt nog ca. € 650,- bij aan transportkosten (alle bouwmaterialen moeten vanuit Banepa over een slechte en vaak zeer steile weg worden aangevoerd). Gezien het enthousiasme en het tempo waarin wordt gewerkt, zal binnenkort voor deze eerste fase al meer geld (€ 2.400,-) moeten worden gestort op de rekening van de YUVA CLUB!

In één moeite door ook een rookvrije leefruimte voor 4.500 mensen

In de overeenkomst met de YUVA CLUB is vastgelegd dat alle 580 huizen van het dorp eind 2006 moeten kunnen beschikken over een toilet én een rookvrije leefruimte. Voor dit laatste is nodig dat het (open) kooktoestel in de huizen wordt vervangen door een zo genoemd verbeterd kooktoestel (een 'improved cooking stove' of ICS). Zo'n ICS is voorzien van een kleine schoorsteen, waardoor de rook naar buiten wordt afgevoerd en gaat door zijn vorm efficiënter om met hout (wat een besparing oplevert van zo'n 30%). De ICS wordt door inwoners zelf gebouwd van lokaal aanwezige leem en mest. Ze krijgen daarvoor de beschikking over twee malen om stenen van het juiste formaat te kunnen maken voor resp. het kooktoestel en de schoorsteen. De kennis om een ICS te kunnen bouwen is in het dorp aanwezig. Doordat de inwoners het kooktoestel zelf bouwen, zijn de bouwkosten laag. De materialen die moeten worden gekocht, worden door de YUVA CLUB verstrekt: een doorvoerpijpje voor de schoorsteen en een metalen kookring om een goede afsluiting tussen pan en kooktoestel te realiseren. De totale kosten van deze materialen zijn ca. € 1,- per ICS. Het gaat daarbij om materialen voor alle 580 huizen in Thulo Parsel.

ANDERE ACTIVITEITEN VAN DE STICHTING

*** Trekkings**

*** Steun aan individuele personen**

Trekkings

De stichting wil jaarlijks een korte trekking organiseren voor een kleine groep (van maximaal 8 - 10) belangstellenden. Gidsen en dragers komen uit het dorp Thulo Parsel. Dit is een goede manier om ervoor te zorgen dat er in ieder geval in een paar gezinnen weer wat inkomen binnenkomt. Veel van de inwoners van Thulo Parsel verhuren zich als gids of drager. Het instorten van de toeristenindustrie heeft het dorp en haar inwoners zwaar getroffen.

We proberen steeds een trekking te organiseren met als uitgangspunt: 14 dagen uit-en-thuis. Dat betekent een trekking van 8 à 9 dagen en voor en na de trekking enkele dagen om Kathmandu en omgeving (Bhaktapur en Patan mag niemand missen) te bezoeken. We denken dat deze formule aantrekkelijk kan zijn voor mensen die een korte en sportieve voorjaarsvakantie zoeken en iets anders willen dan wintersport. En anders is het zeker! Heerlijke temperatuur, prachtige natuur, middeleeuwse steden en adembenemende vergezichten op de besneeuwde toppen van de Himalaya, die tot boven de acht kilometer reiken. Eind maart 2005 staat de eerstvolgende trekking op het programma. We gaan naar het Langtang-gebied. We hebben al zes inschrijvingen.

Uiteraard betalen de bestuursleden van de stichting - net als de andere reisgenoten - hun eigen kosten voor de trekking.

NB. Afgezien van ongemakken als transportstakingen, stakingen van winkeliers en de kans dat er tijdens een trekking in de bergen aan lokale maoïsten een 'belasting' van ca. € 25,- per persoon betaald moet worden (en daar krijg je dan een kwitantie voor), wordt toeristen geen strobreed in de weg gelegd. Ook zijn er - voor zover ons bekend is - nog nooit toeristen aangevallen of gewond geraakt.

Steun aan individuele personen

Bolle Bahadur Magar

Zo' n succesverhaal dat weer eens bevestigt dat een kleine bijdrage een wereld van verschil kan betekenen. In maart 2004 maakten we met een kleine groep vrienden een trekking naar het Annapurna Basecamp. Een prachtige tocht. Eén van de dragers was Bolle. Een vrolijke jongen en ijzersterk. De middelbare school heeft hij zonder diploma verlaten. Hij is ongeveer 19 jaar oud en woont met zijn ouders en vijf broers en zusters in Thulo Parsel: in ward 6. Hun huis is - ook voor Nepalese begrippen - klein. Het bestaat uit één ruimte op de begane grond, waar geleefd wordt en wordt gekookt op een open vuur en dat dus het grootste deel van de dag vol rook staat. Boven is een tweede ruimte onder het schuine dak. Daar wordt geslapen en ligt de voorraad maïs, het hoofdvoedsel van het gezin. En natuurlijk zijn daar ook altijd gasten aanwezig die van maïs houden: ratten en muizen. De familie van Bolle behoort tot de bevolkingsgroep van de Magar; een groep die volgens het kastensysteem laag in aanzien staat en over het algemeen arm is. Wat Bolle verdient als drager, draagt hij af aan zijn familie. We konden tijdens onze trekking nauwelijks met Bolle communiceren. Natuurlijk lachte hij veel, maar zijn kennis van het Engels was gering. Ondanks dat werd duidelijk dat Bolle graag een gidsdiploma zou willen halen. Dat is voorstelbaar, want een gids verdient ongeveer tweemaal zoveel als een drager. Voorwaarde voor toelating tot een gidsencursus is dat een cursist het Engels voldoende beheerst. Met financiële steun van de voorzitter van de stichting Sāthsāthai heeft Bolle gedurende het regenseizoen 2004 een beginnerscursus Engels van drie maanden gevolgd. Die cursus kostte niet meer dan € 19,- in totaal; daar kwamen nog wel de kosten voor levensonderhoud en onderdak in Kathmandu bij (ca. € 50,- per maand). Met trots heeft Bolle in december jl. zijn getuigschrift laten zien. Maar belangrijker: Bolle spreekt Engels en we kunnen met hem communiceren! En nog mooier: Bolle heeft in november 2004 - een maand nadat hij de cursus had afgerond - helemaal zelfstandig een trekking van veertien dagen gemaakt met twee Nederlanders. Hij was tegelijkertijd gids en drager. Zijn ouders zullen blij geweest zijn met zijn verdiensten. Zonder cursus was dit onmogelijk geweest en hij heeft zijn nieuw verworven kennis in de praktijk kunnen oefenen en verbeteren. In de loop van 2005 zullen we bekijken of Bolle al dit jaar zijn gidsopleiding kan volgen.

Het gezin Dhakal

Met financiële steun van de secretaris van de stichting Sāthsāthai heeft Surendra Dhakal in 2003 een beginnerscursus Japans gedaan. Surendra sprak al goed Engels en beheerst ook het Hindi. Met zijn beginnende kennis van Japans onderscheidde hij zich en werd het mogelijk om in het voorjaar 2004 een tijdelijke betrekking te verwerven in één van de meest prestigieuze hotels van Kathmandu: het Hyatt-hotel. Als alles goed gaat krijgt hij binnenkort te horen of hij een vaste aanstelling krijgt. Gaat dat lukken, dan krijgt hij een maandsalaris dat 40% hoger ligt dan zijn huidige salaris. De investering die daarvoor nodig was bedroeg € 19,- per maand voor de cursus Japans. Surendra is nu bezig met een vervolgcursus Japans. Daar hoeft hij het taalinstituut niet voor te betalen, omdat hij zijn beginnerscursus voorbeeldig heeft gedaan en nu al les geeft aan beginners! Het naaiwinkeltje van Surendra's vrouw Mira in een volksbuurt van Kathmandu, dat in 2003 ook met financiële steun van de secretaris is gestart, loopt goed. Vanaf het begin heeft ze hulp gehad van twee vriendinnen, die daar ook een klein inkomen mee verdienen. Eén van de twee heeft Mira's voorbeeld op eigen kracht gevolgd en heeft nu zelf een winkeltje. Mira is in september bevallen van een tweede kind, een zoon. Het naaiwinkeltje wordt tijdelijk door de vriendinnen draaiende gehouden. Kennelijk heeft Mira de smaak te pakken gekregen: zij droomt er al van om als de kinderen groot genoeg zijn nog één of meer winkeltjes op te zetten. Wie weet waar een relatief kleine investering (2 tweedehands naaimachines met tafels en een lockmachine) nog eens toe zal leiden.

Het gezin van Tasbir Tamang

Tasbir Tamang is een gids uit Thulo Parsel. Hij zal ook de gids zijn van de trekkinggroep van maart/april 2005. Via hem is het contact met het dorp Thulo Parsel ontstaan. Een verblijf bij het gezin Tamang thuis in november 2003 kan worden beschouwd als de directe aanleiding voor de oprichting van de stichting Sāthsāthai. De gastvrijheid en de hartelijkheid waren hartverwarmend. Tegelijkertijd was de confrontatie tussen onze rijkdom en het ontbreken van vrijwel iedere vorm van basisvoorzieningen in het huis groot. De plaatsing van een kleine solar met vijf lampen in het huis en op het erf heeft grote veranderingen teweeg gebracht. De kinderen kunnen nu ook na zonsondergang hun huiswerk maken, het gezin is verlost van een dure en stinkende kerosinelamp, een bezoek aan de WC op het erf kan zonder zaklamp en de buffel hoeft niet meer in het donker te worden gemolken. In de woorden van de oudste zoon Satheeman betekende de komst van de solar dat "het paradijs op aarde is gekomen". En dat door een investering van € 360,-.

VERANTWOORDING

Werken met geld van anderen dwingt ons om de beschikbaar gestelde bedragen maximaal ten goede te laten komen aan onze hoofddoelgroep: de inwoners van Thulo Parsel. In onze Jaarrekening 2004 geven we volledige financiële openheid van zaken. In aanvulling daarop geeft deze Nieuwsbrief inzicht in de ontwikkelde activiteiten. Deze Nieuwsbrief beschouwen we als het 'Activiteitenverslag' van de stichting bij de Jaarrekening 2004.

Het belangrijkste (financiële) feit is dat het eerste grote project van de stichting in december 2004 is gestart. De eerste € 2.000,- (van de in totaal € 21.000,-) zijn gestort op de bankrekening van de YUVA CLUB uit Thulo Parsel (de lokale uitvoeringsorganisatie), die daarmee direct een begin kon maken met de uitvoering. Uiterlijk eind 2006 zullen alle 580 huizen van Thulo Parsel zijn voorzien van een goed toilet en een goed werkende rookvrije kookplaats.

Tijdens de voorbereiding van dit project in november/december 2004 werden we zeer aangenaam verrast. Kennelijk aangestoken door onze enthousiaste aanpak ontving het project in Thulo Parsel een extra eenmalige bijdrage van € 2.250,-. De gulle gever heeft overigens al aangekondigd dat hij in 2005 nogmaals een bedrag van € 2.500,- zal storten voor het project!

Een droomstart; tegelijkertijd zijn we ons ervan bewust dat er nog veel geld nodig is om het toiletten/ ICS-project te kunnen afronden. Meer donateurs en sponsors zijn van harte welkom!

De jaarrekening is beschikbaar op onze website en kan via ons emailadres in digitale of geprinte vorm worden opgevraagd.

PLANNEN VOOR DE NABIJE TOEKOMST

Het eerste dat in 2005 moet gebeuren is het bijeen brengen van de resterende ca. € 10.000,- voor de afronding van het toiletten/ICS-project. Wanneer dit project financieel volledig is afgedekt, willen we beginnen aan de voorbereiding van vervolgprojecten. Daarbij denken we aan het volgende:

Alle huishoudens voorzien van 'licht'

Eind 2005/begin 2006 beginnen we met de plannen voor het brengen van 'licht' in alle huizen. Eén van de vele te maken keuzes heeft betrekking op de techniek: aansluiting van het dorp op het nationale elektriciteitsnet of alle huizen voorzien van een solar. Sāthsāthai heeft contact gelegd met de (ook in Thulo Parsel werkende) Italiaanse organisatie CCS om de krachten te bundelen voor het gezamenlijke doel: 'licht' voor de inwoners van Thulo Parsel. Gebaseerd op een reële offerte zijn de totale kosten voor plaatsing van standaard-solars met 5 lampen en randapparatuur in alle huizen van Thulo Parsel € 170.000,-. Een dergelijke omvangrijke investering is alleen mogelijk als de stichting in staat is een/enkele grotere sponsors te vinden die - naast de bijdragen van onze vaste donateurs - een flink deel van de kosten voor hun rekening willen nemen.

Gezien de gepubliceerde ontwikkelingsplannen van de Nepalese overheid (voor de periode 2003-2009 en latere jaren) lijkt aansluiting op het nationale elektriciteitsnet vooralsnog geen haalbare zaak.

(Gedeeltelijke) vervanging van hout als brandstof door biogas door middel van biovergisting

In de loop van 2005 willen we bekijken op welke manier biovergisting van aanwezige dierlijke en/of menselijke uitwerpselen kan worden geïntroduceerd. Het resultaat van biovergisting is niet alleen bruikbaar gas (in plaats van hout), maar ook een uitstekende meststof voor de landerijen, die bovendien geen voor mensen schadelijke ziektekiemen meer bevat. Contacten met zowel Nederlandse als Nepalese deskundige organisaties (SNV, BSP en CRT) zijn al gelegd.

Het realiseren van kleinschalige economische activiteiten

Wij willen ons inzetten voor de ontwikkeling van kleinschalige economische activiteiten, waarmee de inwoners van Thulo Parsel inkomen kunnen genereren. We denken daarbij in eerste instantie aan activiteiten die zijn gerelateerd aan bestaande landbouwactiviteiten van de inwoners, zoals:

- * het realiseren van een kippenfarm voor de productie van eieren en vlees (die ook kunnen bijdragen aan het lokale tekort aan hoogwaardige voedingsmiddelen); geschatte investeringskosten ca. € 15.000,-;
- * het starten van geiten- of buffelhouderijen in combinatie met de productie van kaas en/of boter (bij gebrek aan koeling wordt daarmee melk houdbaar gemaakt en ontstaat een verkoopbaar product);
- * de verbouw van medicinale planten, fruit en groenten.

Inmiddels zijn contacten gelegd met deskundige organisaties op het gebied van microfinanciering: een belangrijke voorwaarde voor realisering van kleinschalige economische activiteiten. Met de hiervoor genoemde Italiaanse organisatie CCS zijn afspraken gemaakt over afstemming van gelijksoortige activiteiten op dit gebied.

Voortzetting van steun aan individuele personen

Hierbij denken we aan:

- * een vervolgcursus Engels of een gidsencursus voor Bolle Bahadur Magar; geschatte kosten € 170,--;
- * een vervolgcursus Japans voor Surendra Dhakal; geschatte kosten augustus t/m december 2005 € 100,-
- * een universitaire opleiding voor de oudste zoon van Tasbir Tamang - Satheeman - als hij dit jaar zijn middelbare school diploma behaalt; geschatte kosten van augustus t/m december 2005 € 250,--.

WAAR U ONS KUNT VINDEN

Het bestuur van de stichting Sāthsāthai wordt gevormd door:

- * J.M. (Joost) Hasenaar, voorzitter;
- * C.J.H. (Tanja) Kruk-Schwartz, secretaris/penningmeester;
- * R. (René) van Gerven, lid.

Adresgegevens secretariaat: Utrechtseweg 169, 6812 AC Arnhem, telefoon 026 - 4454419.

Email info@sathsathai.com,

Website www.sathsathai.com (in opbouw !)

Bankrelatie ABN/AMRO, rekeningnr. 406425876 (IBAN NL77ABNA0406425876, BIC ABNANL2A)

Omdat deze eerste nieuwsbrief van de stichting nogal royaal is uitgevallen, hebben we ervan afgezien hierin ook foto's op te nemen. Foto's van onze bezoeken aan Thulo Parsel kunt u vanaf eind februari a.s. bekijken op onze website.